

ма голѣмѣ разликѣ отъ всичкы-ты другы мѣста. Въ другы-ты мѣста има и болѣсти и до-сады и скърби, и смърть, и грѣхъ; а на небо-то нѣма ни едно отъ тѣхъ. Тамъ всичкы-ты вещи сѣ веселы, свѣтлы, радостны и блаженны. Всичкы-ты сѣ благосклонны помежду си и милостивы. Всякой ся труди тамъ да възблагодари другы-ты. Тамъ никой не е лѣ-кавъ, но всичкы-ти сѣ добри: не ся нахо-жда друго мѣсто подобно на Небо-то: мѣ-сто-то, гдѣто живѣе Богъ, е свято мѣсто.

И. О, мамо, желяѣ да видѣ Небо-то, и вещи-ты, колкото сѣ въ него.

М. Трѣбува да желяеш да идеш тамъ, сынко, защото е свято мѣсто, и защото тамъ нѣма нищо неправедно или зло. Надѣѣ ся най повече, че ще станеш добро дѣте, и ще обычашь Бога, и ще го слушашь, и тога ще видиш небо-то и всичкы-ты вещи, кол-кото сѣ въ него, и тамъ ще бѣдеш благъ, добръ и вѣчно блаженъ, и благополученъ.

Г-жа Анна и Иванчо ся върнахъ вече, и бѣхъ пристигнали при домъ-тъ си, и влѣзо-хъ внѣтрѣ.

— о —

РАЗГОВОРЪ КД.

Подиръ обѣдуваніе-то като свърши Иван-чо урокъ-тъ си и поигра малко въ дворъ-тъ, дойде при майкѣ си, и моли и' ся да иде съ